

אסיפות

הסיכום: מיהוק

שלושה סיבובים לפני הגמר, היתה הורה שקטה. המתאגפים התכוננו לקרב המכריע, שלחו מפעם לפעם מבטיח אל האולם. מה הקהל לא בא לתות בחליפת המהלומות. העדיף להישאר בביתו. למרות הכספים הרובים שהמפלגות השקיעו בתעמולת הבחירות, נאלצו נואמי המפלגות לדבר בפני אילי מות ריקים. מלבד דויד בן גוריון ומנחם בגין, לא הצליחו שאר העסקנים למשוך קהל אלפים. הם הסתפקו, במקרה הטוב ביותר, בכמה מאות מאזינים.

לשמשי, מול הורה. למאיר וילנר איש-מקמי לא איכפת היה כיום חמישי לי התלהב לפני קהל של 30 מאזינים, חלקם עסקני מקי. בשעת הפסקת העבודה הגיעה משאית אל רחוב אברבנאל פינת-חלפסין בתל-אביב, נעצרה. היא קראה לכל הפועים לים לאסיפה. הם העדיפו להסתכל מפתח מקומות העבודה.

בכל זאת היתה הרחבה הקטנה מלאה אירועים. סוס משתולל עורר את המתים של עסקני מקי, שבקושי השתכנעו כי אין זו פרובוקציה של המשטרה. אחר כך התקלקל הרמקול. וילנר, שדיבר מעל המשאית הישנה, הגביר את קולו. אף אחד לא ראה אותו, רק קולו שהלך והצטרד הזהיר את השומעים המעטים והאדושים מפני ממשלת בן גוריון.

אחרי שפועלי האזור הדרומי של תל-אביב התחילו לחזור לעבודה, החליט וילנר לסיים בעזרת מכונית הנרי גי כחולה, שנהגה החליט לצפור דחקא באותו מקום, העלה וילנר נימוק משכנע, בגללו כדאי לבחור במקי. הסובייטים בדרך לכיבוש הורה, צעק וילנר, שמחוסרי-ירה נופף בידו אל השמש.

הערבים חולמים. בערב-שבת קישה מפיהם את אולם הבימה. מי שהקדים לבוא לאסיפת הבחירות שלה יכול היה לראות עוד את יוסף מילוא, ארי הרצברג ומישה אשורב מתדיינים על הצגת-הכורה של ה' גברת הקנה. אחרי שהם הסתלקו, השאירו את תפאורות ההצגה על הבמה האחרונה, הגיע תור הבחירות. שלונסקי התנאה בעב' רית ספרותית על יופיה של מפ"ב, שיכולה לומר בנשימה אחת את שתי המילים: בסחון ושלוב. הערבים שהוזמנו במיוחד לכנס זה לא הבינו בדיוק את כוונתו. הם האזינו בשקט. רק כשהגיע תורו של השייך הערבי עטאונה לדבר בערבית, החל רעש. הקהל הערבי לא הבין, הפריע לשייך הערבי להת' חכ' ולהתפלמס על כוונת השלום של מפ"ב.

אף אחד לא בא לשמוע את הנאומים. גם השמות המפוצצים של שמעון אביזן, אבא קובנר ורוסנתון כסנוני לא היו חשובים. כולם חיכו להפגנה הגדולה, שאורגנה בי' מיוחד לכבוד ערב זה.

השעה ה'ש" נקבעה בקפדנות. המארגנים מאחורי הקלעים לא שמעו את דבריה של שחקנית הקאמרי מרים ברנשטיין-כהן. בשעה 9.50 הגיע הרגע הרמטי: "כל הערבים חייבים לעזוב את האולם, כי אין להם רשות להישאר בתל-אביב", אמר שלונסקי, בהתרגשות כאופקת.

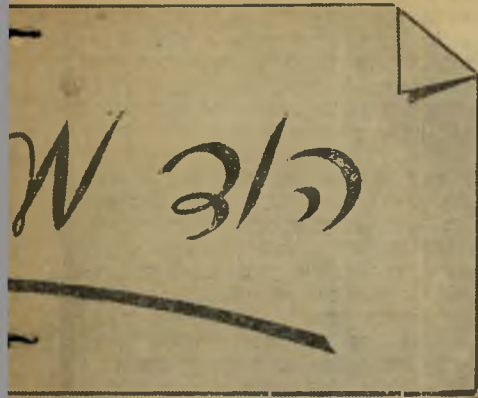
הערבים קמו לעזוב. לפי התוכנית צרי' כות היו להישמע קריאות בוז חזקות. אולם בתל-אביבים נשארו לשבת בשקט. לגמרי לא לפי התכנית, הביטו על העוזבים בתמי' הון. גם הם לא הבינו בעצם מה פתאום הערבים הילכים.

אין אנשים. למחרת בבוקר פשטו כל עסקני המפלגות על האולמות הציבוריים, שיבתו את מפלגותיהם. האולמות הריקים לא התמלאו. מוקרי ההסתדרות פנחס לבון, שי' חזר מארצות-הברית, דיבר 45 דקות אחר תחילת אסיפתו בפני 250 שומעים. ח"כ חרות אריה בן-אליעזר משך בשעה 12.15, שעה ורבע אחרי תחילת אסיפתו בקולנוע מוגרבי, 500 נוכחים.

לשיא הגיעו הפרוגרסיבים. בקולנוע זוהר בשכונת-שפירא היו באסיפתם 54 נוכחים. אולם עובדה זו לא הפריעה למועצדמ שי' שבעי, עורך-הידון ברוך עזיאל, לשכנע את הנוכחים כי המפלגה הפרוגרסיבית היא המוצלחת מכולן. תפקידה, כפי שכבר התי' בטא, לדבריו, במקום אחר: "בין הסכנה של השמאל והדמוגוגיה של הימין, המפלגה הפרוגרסיבית היא בדיוק כמו רגולטור של שעות".

סיכום אסיפות כל המפלגות היה אחיר: פיהוק.

שיחה על ספר קפה

התיק והבתביק שלו, כשהוא הולך בחשיבות לגי' בשפינה. סטוארט הבכור לומד בכיתה ד' בבית הספר האמריקאי בחלודי, אולם מייקל הבינוני הת' חיל ישר בבית-ספר עברי.

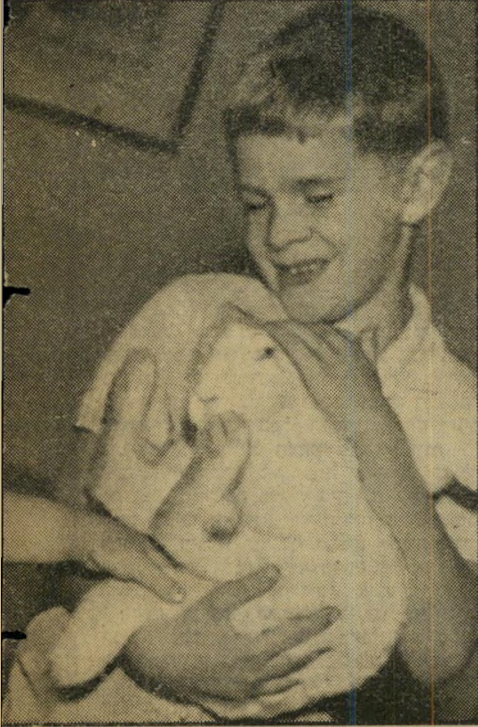
כל ילדי השכונה באים אליהם. הבית מלא תמיד ילדים. כמוכן שברוכת-השתייה ממלאסטיק הנמצאת בן מהוח גורם מוסר. אני צריכה תמיד לפסוע בזהירות כדי לא לרמוס כל מיני ילדים השרוצים בכל פינת הגן. זה נפלא פשוט, כמה שילדים הם פשוטים ומתייזדים מהר. כבר למחרת בואנו, הביאו בני הברים הביתה.

הילד האמריקאי כמעט ואינו נבדל, לדעתה, מן

מלבד חבלר בישה כתי' טרם חזר מבית-הספר. בתמונה מימין נראה בילי

3 בייטנח אחד

השכין הקטן מוניה מלאה שוררת ביניהם. חששני את מייקל החיות של מטפתה משפחת ריד, כמרבית

אשת השגריר

הישראלים את האשה האמריקאית. בריכת-השתייה הפלאסטית בחצר מושכת את ילדי השכונה.

לפני חווילתה המרווחת אך הפשוטה בתל-בינימין. כשדגל ארצות-הברית מתנוסס, מסמלת מרי לואיז ריד בעיני

מאת רותי ורד

חלב. אמרתי שלא. כמה חתיכות סוכר? אחת? האם איכפת לי שהיא משתמשת באצי בעזרתה להוצאת הסוכר? לגמרי לא איכפת לי. להיפך, זה נחמד מאד. העוזרת הגישה לחמניות זערורות חמות, ומרי לואיז מרהה בעצם יזיה את ההמאה על לחמניותיו של מיסטר אנתוני. חשבתיו על האפשרות ל' כעכע בגרוני, למלמל משהו. נעתי וועתי בכסאי.

מיסטר אנתוני אמר: "הו כן, העולם הזה. אני זוכר. עשיתם תחרות יופי לא מכבר, האין זאת?"

כן זאת. מיכן, זה היה חביב מאד, הביב מאד. נערות מקסימות, באמריקה, למשל, זוהי ממש עבודה מפרכת להשתתף בתחרות מעין זו. עירבים למעצמות גם תחרויות בניגונה, בזימרה ואפילו בבישול. הן מיכ' רחות, אומר הוא, להפגין גם משהו אחר מלבד גוף בכנזים. "למעשה", אמר, "הנע' רות מן הדרום הן נשיות יותר". כאן היה המקום לשאול כיצד הוא מסביר זאת.

"אולי", אמרה מרי לואיז, "בגלל העיבה שההרום איננו הבל תעשייתי כליכך כמו הצפון. אין שם מספר כה עגום של נשי קר' יורה. לנערות יש, איפוא, יותר זמן ורצון לפתח ולטפח את נשיותן. אם כן, מיהרה להוסיף, כאשר דיפלומט, "מתחילים כעת לתעש את הדרום. תוך חמש שנים אי אפשר יהיה להכיר אותו". ואו, כמוכן, תהיה האשה הדרומית, הרומנטית, המישבת כל כך את עטיהם של סופרים — עצמאית יותר. היא נראית הרבה יותר יפה בחיים מאשר בתמונות, מרי לואיז, משום מה, יוצא טערה הבהיר כהה בתמונות. יש לה קומה, סוג יפי ויציבה כמו לגרייס קלי. פניה החלקות מאד לא היו מאופרות כלה. פרט, אילי, לי חשד של פודרה. עיניה הכחולות-אפורות היו נקיות מעפרון 1/4 או צבע ריסיס.

מכות קטנות אינן מוזיקות יצד זה להיות אשה יחידה בין אר' בעה גברים? האם מפנקים אותה? עדיין לא אבל היא מקחה שכך יהיה פעם. ילדיה, סטיוארט (9), מייקל (6) ובילי (3) מרגישים כאן נפלא. הם מתחילים לפטפט עברית. בילי הוא כליכך חמוד, בבוקר, עם

על יפהפיות דרומיות

מגש הקפה היה כבר מוכן. הגברת מריד מוגה לי ושאלה אם אני רוצה